

Pane Bože všemohúcí,
umřel žebřák v Hořomúci,
dál sa pochovat do Prahy,
že byl on tam narozený.

Milistranti přišli z Brna,
velebný pán přišel z Vídně,
a pan rector byl z Opavy,
za zpěvačku užil ženy.

Dyž on poručenství robil,
veřice sa nad tým rmútil,
veřice sa také radil,
aby nikde neukřivdil.

Tak tem bratrom, co ho nésli,
staré boty bez podešví;
kostelníku, co mu zvónil,
starú fajku; on ju zlomil.

A co měl starú hařenu,
tu poručil na chudinu,
aby sa ňú podělili,
křivdy si neučinili.

A ti bratři, co ho nésli,
dyž sa k pecnu chřeba zeřli,
bylo lání, nadávání.
Byli sami veřcí páni.

Hned první, byl ras Gbeřarský,
druhý, handřlák Kunovský
a třetí, metřař Bročovský,
a štvrtý, ščetkář Jeřovský.

1418.

Z Mor. Nové Vsi.

Bart. II. 425.

Vesele

By-řa sta-řen-ka tu - ze sta - rá, mě-řa ko - zíl-ka tu - ze rá - da,

hop, čup, čup, ko-zíl - ku, ne-máš nic v u-zíl-ku, hop, čup, čup, čup.

Byřa stařenka tuze stará,
měřa kozílka tuze ráda,
hop, čup, čup, kozílku,
nemáš nic v uzílku,
hop, čup, čup, čup.

Býř ten kozílek tuze prudký,
chodil stařence do zahrádky,
hop, čup, čup, kozílku,
nemáš nic v uzílku,
hop, čup, čup, čup.

Tu sa stařenka rozhněvařa,
a hned kozílka vyřezala,
hop, čup, čup, kozílku,
nemáš nic v uzílku,
hop, čup, čup, čup.